

[Munch-Petersen.]

med de Masser, som undertrykkes i Tyskland, og fordi de ønsker at erklære deres Solidaritet og samtidig dermed deres Beredskab til at bekæmpe Fascismen i vedkommende Lande. Kampen antager forskellige Former. I et Land som Sovjetunionen, hvor Arbejderklassen har Magten, fører selve Staten denne Kamp mod det fascistiske System, leder Handelssamkvemmet uden om Tyskland, saaledes at Handelssamkvemmet gaar tilbage, søger at ramme Fascismen økonomisk, driver Propaganda gennem selve Statsradioen paa det tyske Sprog for at oplyse om Sandheden i Tyskland. I andre Lande, hvor det kapitalistiske System har Magten, ser man, at Regeringerne søger at undertrykke Bevægelser mod Fascismen, man ønsker ikke Udtalelser mod Fascismen i Tyskland under Paaskud af, at det vilde være en Fornærmelse mod et fremmed Statsystem.

Derfor antager Aktionen i de kapitalistiske Lande andre Former end i det Land, hvor Arbejderklassen selv har Magten, antager saadanne Former, at den ikke blot bliver en Aktion mod Fascismen i et andet Land, men samtidig og maaske først og fremmest en Aktion mod Fascismen i dens eget Land og overhovedet mod det kapitalistiske System i vedkommende Land.

Saaledes ser vi ogsaa Aktionerne herhjemme, de talrige Strejker mod Hagekorsflaget, talrige store Møder, hvor Resolutioner bliver vedtaget og indsendt til det tyske Gesandtskab som Protest mod det, som foregaar i Tyskland. Og af denne Art er ogsaa den Aktion, der skete i August Maaned i Aabenraa, og som danner Baggrunden for den Sag, der er til Behandling her i Dag.

Torsdag den 3. August nægtede Arbejderne i Aabenraa at losse et tysk Skib, fordi dette bar Hagekorsflaget fra Masten. Havnearbejderne vilde ikke udføre dette Arbejde, de vilde ikke arbejde under et Flag, som de maatte betragte som et Morderflag, som et Udtryk for et blodigt Undertrykkelsessystem. De nedlagde Arbejdet, og om Torsdagen laa Skibet stille. Men om Fredagen var det lykkedes at hverve Skruebrækkere til at optage det Arbejde, som de organiserede Havnearbejdere havde nedlagt. Det drejede sig om en fulgdod, lovlig Strejke, idet vedkommende danske Modtager af Varerne ikke stod i Arbejdsgiverforeningen. Det var absolut selv efter almindeligt fagligt Juristeri Skruebrækkeri at optage dette Arbejde.

Det vakte derfor en voldsom Harme, ikke bare blandt Havnearbejderne, men

blandt samtlige Arbejdere i Byen, at Skruebrækkere havde optaget dette Arbejde, og ikke mindre blev Harmen derved, at disse Skruebrækkere beskyttedes af Politikæder, og at dette Polit i var bevæbnet med Revolvere. Arbejderne forlangte, at noget maatte der ske. Det lykkedes dem at faa Fællesorganisationen i Aabenraa til at indkalde til et Møde om Eftermiddagen efter Arbejdstidens Slutning, ganske vist altsaa desværre paa et Tidspunkt, hvor Skruebrækkerne ikke arbejdede.

Paa dette Møde holdt man Taler imod det, som skete, man foretog en Demonstration mod det tyske nazistiske Blad „Nord-schleswigsche Zeitung“ for at protestere mod Nazismen, og man vedtog en Udtalelse, som opfordrede Regeringen til at faa Politiet fjernet. Der var ogsaa nogle Kommuniste, der havde Ordet ved denne Lejlighed, og de sagde, at det naturligvis ikke var nok at rette en saadan Henstilling til Regeringen, for det vilde sikkert vise sig, at den ikke vilde fjerne Politiet, man maatte selv gaa i Aktion, gaa ned til Havnen, hvor Skruebrækkerne var, gaa ned midt i Arbejdstiden for paa den Maade at øve Tryk paa Skruebrækkerne og faa dem til at nedlægge Arbejdet.

Det blev ogsaa besluttet, at man næste Dag vilde samles til et Møde om Formiddagen i Arbejdstiden for at gaa ned til Skruebrækkerne. Men det viste sig, at Fællesorganisationens Bestyrelse saboterede denne Beslutning og ikke kaldte til noget Møde næste Dag. Derfor blev det nødvendigt, at andre tog Initiativet. En Del Havnearbejdere tog da Initiativet til det sammen med det kommunistiske Parti og indkaldte til et Møde Kl. 1 efter Middagspausens Slutning for i Arbejdstiden at gaa ned og hente Skruebrækkerne. Paa Trods af Sabotagen fra Fællesorganisationens Ledelses Side samlede der sig ogsaa adskillige Hundrede Arbejdere paa dette Tidspunkt. De marcherede ned til Skibet og fik en Samtale med Repræsentanter for Skruebrækkerne, som under det Pres erklærede, at de gerne vilde nedlægge Arbejdet nu. Og Skibet laa saa altsaa stille.

Det var i denne Situation, at det Møde holdtes, hvor min Partifælle her i Salen talte, et Møde paa Havnepladsen i Aabenraa, hvor en tusindtallig Forsamling var mødt op, og hvor der i denne tusindtallige Forsamling herskede en enig Kampvilje mod Fascismen, ikke bare mod den tyske Fascisme, men ogsaa mod den danske. Man vedtog der en kraftig Resolution baade mod Fascismen og mod den Beskyttelse,